

שני אורות כלולים זה עם זה, שקשורים זה בזה, ונקראים א"ל שד"י. אלו נקראים שד"י, וא"ל שלמטה, מתחברים זה בזה ונקנסים זה לזה. ונקרא א"ל שד"י, משום שיוצא מכללות השדים הללו.

והא"ל הזה, שהוא מצד הימין, נוטל ממקום זה כל אותם הרחמים שעומדים להזין את אותו ההיכל שלמטה שנקרא זכור"ת, על שם הרוח הזו שבו שאמרנו. השדי הזה מיניק את כל אותם התחתונים וכל אותם ההיכלות וכל אותם שבחוץ שעומדים בצד הזה, שנקראים יתדות המשפן, כמו שבארנו. ולכן נקרא שדי, משום שמספק מזון לכל התחתונים, כמו שהוא מקבל מצד הימין.

מכאן יוצאים אותם האורות שנקראים (בראשית א) להט החרב המתהפכת, משום שמתהפכת לכמה גונים, והרי בארנו, שאלה מעוררים דין בשליחות שלמעלה, והם בעולם מצד השמאל, כשנפרדת (בשמתפשה) הרוח הזו ומכה להוציא אורות לכל הצדדים, כמו אותם השדים ששופכות חלב לכל צד, כך גם מהרוח הזו יוצאים לכל צד, ומוציאים חיה אחת אחרת שממנה על אלה, שנקרא להט החרב המתהפכת, וזה נקרא, ואותו וזה שממנה על העולם, בזמן שממנה הרעב על העולם ונודון בו, אזי החיה הזו מפקדת על העולם, ומוציאה רוח של מזון לכל אותם בני האמונה שלא ימותו ברעב וסועדת לבם. משום שהרי מהצד האחר, כששולט הרעב בעולם, יוצאות מהצד הזה

ההוא רוחא דקאמרן, וההוא חיותא, אפיק תרין נהורין פלילין דא בדא, מתקשרין דא בדא, ונקרון א"ל שד"י. אלין אקרון שד"י, וא"ל דלתתא, מתחברין דא בדא, ואעיל דא בדא, ונקרי א"ל שד"י. בגין דנפק מכללא דאלין שדים.

והא"ל דאיהו מסטרא דימינא, נטיל מאתר דא, כל אינון רחמין, דקיימי לאתזנא ההוא היכלא דלתתא, דאקרי זכור"ת, על שמא דהאי רוחא דביה דקאמרן. האי שדי, יניק לכל אינון תתאין, ולכל אינון היכלין, ולכל אינון דלבר, דקיימי מסטרא דא, דאקרון יתדות המשפן, כמה דאוקימנא. ועל דא אקרי שדי, בגין דמספקא מזונא לכלהו תתאי, כמה דאיהו מקבלא, מסטרא דימינא.

מהכא, נפקו אינון נהורין, דאקרון (בראשית א) להט החרב המתהפכת. בגין

דמתהפכא לכמה גוונין, והא אוקימנא, דאלין מתערי דינא בשליחותא דלעילא, ואינון בעלמא (דף ת"ג ע"ב) מסטר שמאלא, בד אתפרש (ס"א אתפשט) רוחא דא, ובטש לאפקא נהורין לכל סטרין, כאינון שדים דרמאן חלבא לכל סטר, הכי נמי מהאי רוחא, נפקי לכל סטר, ואפיקו חד חיותא אחרא, די ממנא על אלין, דאקרי להט החרב המתהפכת. ודא

אקרי. (חסר) (ס"א שבע ודא איהו דממנא)

וההוא והאי דממנא על עלמא. בזמנא די ממנא כפנא על עלמא ואתדן ביה, כדין האי חיותא אתפקדא על עלמא, ואפיק רוחא דמזונא, לכל אינון בני מהימנותא, דלא ימותון בכפנא, וסעיד לבייהו. בגין דהא מסטרא אחרא, בד שלטא כפנא בעלמא,

נפקי מהאי סטרא תרין רוחין מסאבין, ונקרון שוד וכפן. ודא איהו רזא,

שתי רוחות טמאות שנקראות שוד וכפן. וזהו סוד - (איוב ה) לשד ולכפן תשחק. משום שאלו עומדים בעולם ועושים קטרוג לאנשים. אחד - אותו ששולח להם רעב ומתים. ואחד - שאנשים אוכלים ולא שבעים, משום שהרי רוח רעה שולטת בעולם.

החיה הזו מוציאה ניצוץ אחד שיצא מהתנוצצות של שני ניצוצות שאמרנו, שהם מתהפכים לכמה גונים. והניצוץ הזה נקרא שרפים, וזה אחוז בהם ומלהיט אותם.

בהיכר הזה יש שני ממנים, אורות שעומדים על אלה ורבוה רבבות שנקראים גפנים, ואלה ורבוה רבבות שנקראים רמונים, וכלם עומדים בחביבות, ואלו הם שמכניסים אהבה בין ישראל למטה לקדוש-ברוך-הוא למעלה. וכלם מעוררים אהבה ועומדים באהבה. וכשמתעוררת אהבה ממטה למעלה וממעלה למטה, אז מתמלא ההיכל הזה מפמה טובות, מפמה חסדים, מפמה רחמים, ואז האהבה שלמטה תוף האהבה העליונה נדבקות זו בזו.

מבאן יוצאים שני ממנים שנקראים אהבה, על שם ההיכל. ואלו עומדים להשגיח על כל אותם שמייחדים את יחוד רבונום באהבה, ומוסרים נפשם עליו באהבה, ועולים ומעידים למעלה. וכל אותם שעושים חסד בעולם, אותם החסדים עולים ונכנסים לתוף ההיכל הזה ומתעטרים שם, ועולים להתעטר בתוף אהבה עליונה. ועל זה כתוב, (תהלים קח) פי גדל מעל לא יוכלו לכתוב את האהבה ונהרות לא ישטפוה וגו'.

לשוד ולכפן תשחק. בגין דאלין קיימין בעלמא, ועבדין לון לבני נשא קטרוגא. חד, ההוא דקא משדר להו כפנא, ומייתי. וחד, דקא אכלי בני נשא ולא שבעין, בגין דהא רוחא בישא שלטא בעלמא.

חיותא דא, אפיק חד ניצוצא, דקא נפיק מנציצו דתרין ניצוצין דאמרן, דאינון מתהפכאן לכמה גוונים. והאי ניצוצא אקרי שרפים, והאי אחיד בהון, ולהיט לון.

בהיכר דא אית תרין ממנן, נהורין דקיימין על אלה ורבוה רבבן דאקרון גפנים, ואלה ורבוה רבבן דאקרון רמונים, וכלהו קיימין בחביבותא, ואלין אינון דאעלי רחימותא בין ישראל לתתא, וקודשא בריך הוא לעילא. וכלהו מתערי רחימותא, וקיימן ברחימו. וכד אתער רחימו מתתא לעילא, ומעילא לתתא, כדין אתמלא היכלא, דא מפמה טבין, מפמה חסדין, מפמה רחמין וכדין רחימו דלתתא, גו רחימו עלאה, אתדבק דא בדא.

מהכא נפקי תרין ממנן, ואקרון אהבה, על שמא דהיכלא. ואלין קיימין לאשגחא על כל אינון דמייחדי יחודא דמאריהון ברחימו, ומסרי נפשיהו עליה ברחימו, וסלקי ואסהידו לעילא וכל אינון דעבדי חסד בעלמא, אינון חסדין סלקין ועאלין גו האי היכלא, ומתעטרי תמן, וסלקי לאתעטרא גו אהבה עלאה. ועל דא כתיב, (תהלים קח) פי גדול מעל שמים חסדך. בהיכלא דא כתיב, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכתוב את האהבה ונהרות לא ישטפוה וגו'. שמים חסדך. בהיכל הזה כתוב, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכתוב את האהבה ונהרות לא ישטפוה וגו'.

(היכל הרצון תפאר"ת)

היבְרָא שְׁתִּיתָא. דָּא הוּא הֵיכְלָא דְאַקְרִי הֵיכְלָא דְרִצּוֹן, דְּאִיהוּ רֵעוּא, דְּאַקְרִי

מוֹצָא פִּי יִי, קְדוּהָ דְאַתְדַּבְּקוּתָא דְכָלָא. וְהָא אִיהוּ רֵעוּא דְרֵעוּיָן, פְּרִזָּא דְכַתִּיב, (שיר השירים ד) פְּחוּט הַשָּׁנִי שְׁפֹתַיָךְ. רֵעוּא דְכָל נִשְׁמָתִין, דְּנִפְקִי מֵהוּא מוֹצָא פִּי יִי.

הַאי הֵיכְלָא, הֵיכְלָא דְרֵעוּא. דְקִימָן הָכָא כָּל שְׂאֵלְתִין, וְכָל בְּעוּתִין דְעֵלְמָא. בְּגִין דְרֵעוּא דְכָל רֵעוּיָן, פִּד נְשִׁיקִין אֲשַׁתְּכַחוּ, בְּרִזָּא דְכַתִּיב, (בראשית כט) וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל. וְכִדִּין פִּד נְשִׁיק דָּא לְדָא, פְּדִין אַקְרִי עֵת רִצּוֹן. בְּגִין דְהָא כִדִּין שְׁלִימוּ אֲשַׁתְּכַח, וְכָל אֲנַפִּין נְהִירִין. וְכִד צְלוּתִין סְלִקִין, פְּדִין אִיהוּ עֵת רִצּוֹן לְאֲשַׁתְּכַח, וְעַל דָּא כַתִּיב (תהלים ט) וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ יְיָ עֵת רִצּוֹן. דְּאִיהוּ חֲבוּרָא דָּא עִם דָּא.

בְּהֵיכְלָא דָּא קִימָן שֵׁית פְּתַחִין, אַרְבַּע פְּתַחִין לְאַרְבַּע סְטָרִין דְעֵלְמָא, וְחַד לְעֵילָא, וְחַד לְתַתָּא. בְּאֵלִין פְּתַחִין אֲתַמְנָא חַד רוּחָא, דְּאִיהוּ רַב עַל כְּלָהוּ דִּי מְמַנָּן בְּכָל אֵלִין פְּתַחִין, וְרִזְיָא לְשִׁמְיָה. וְהָאִי אֲתַמְנָא וְאֲתַפְקֵד בְּכָל אֵינּוֹן רִזִּין עֵלְאִין, דְּפּוּמָא לְפּוּמָא מְמַלְלָן, דְּנִשְׁקִין דָּא לְדָא בְּרַחִימוּ דְרַחִימוּתָא.

רִזִּין אֵלִין לָא קִימָן לְגַלְאָה, אֲבָל פִּד תְּרַעִין אֲתַפְתְּחוּ, כִּדִּין יִדְעִין כְּלָהוּ הֵיכְלִין, וְכָל אֵינּוֹן רוּחִין, וְכָל אֵינּוֹן מְשַׁרְיִין, דְּהָא תְּרַעִי דְרִצּוֹן אֲתַפְתְּחוּ. וְלָא עֵאלִין בְּאֵלִין תְּרַעִין, אֲלָא רֵעוּי דְצְלוּתִין, רֵעוּי דְשַׁבְחָא, רֵעוּי דְנִשְׁמָתִין קְדִישִׁין עֵלְאִין.

הַאי אִיהוּ הֵיכְלָא דְמִשָּׁה, בְּהָאִי הֵיכְלָא אֲתַפְנִישׁ מִשָּׁה בְּרַחִימוּ, וְנִשְׁיַק נְשִׁיקִין. בְּהָאִי הֵיכְלָא, (שמות יט) מִשָּׁה יִדְבֵּר וְהֶאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

היכל הרצון תפארת

ההיכל הששי. זהו ההיכל שנקרא היכל הרצון, שהוא רצון שנקרא (דברים ח) מוצא פי ה', שמחה של הדבקות של הכל. וכאן הוא רצון הרצונות, בסוד הפתוב (שיר השירים ד) פחוט השני שפתותיך. רצון כל הנשמות שיוצאות מאותו מוצא פי ה'.

ההיכל הזה היכל הרצון, ששם עומדות כל הבקשות וכל השאלות שבעולם, משום שרצון כל הרצונות כשנשיקות נמצאות, בסוד הפתוב (בראשית כט) וישק יעקב לרחל. ואז, כשנושק זה לזה, אז נקראת עת רצון, משום שהרי אז נמצאת שלמות וכל הפנים מאירות. וכשתפלות עולות, אז הוא עת רצון להמצא. ועל כן פתוב, (תהלים ט) ואני תפלתי לך ה' עת רצון. שהוא חבור זה עם זה.

בהיכל הזה עומדים ששה פתחים. ארבע פתחים לארבעה צדדים של העולם, ואחד למעלה ואחד למטה. בפתחים הללו התמנה רוח אחד שהוא גדול על כל הממנים בכל אותם הפתחים, ושמו רזיא"ל. וזה התמנה ונפקד על כל אותם הסודות העליונים, שמדברים פה לפה, שנושקים זה לזה באהבת האהבה.

הסודות הללו אינם עומדים לגלוי, אבל כשנפתחים השערים, אז יודעים כל ההיכלות וכל אותן רוחות וכל אותם מחנות, שהרי נפתחו שערי רצון, ולא נכנסים לשערים הללו אלא רצונות של תפלות, רצונות של שבח, רצונות של נשמות קדושות עליונות.

זהו היכלו של משה. בהיכל הזה התפגס משה באהבה, ונשק נשיקות. בהיכל הזה, (שמות ט) משה ידבר והאלהים יעננו בקול.

כַּד אֲתַדְבֶּקוּ נְשִׁיקִין בְּנְשִׁיקִין, (דף רנ"ד ע"א) דָּא
 עִם דָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים א) יִשְׁקֵנִי
 מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. לִית נְשִׁיקִין דְּחֻדְוָה
 וְרַחֲמֵימוֹתָא אֲלָא כַּד מִתְדַבְּקֵן דָּא בְּדָא, פּוֹמָא
 בְּפּוֹמָא, רוּחָא בְּרוּחָא, דְּכַדִּין רוּוּאֵן דָּא עִם
 דָּא, בְּתַפְנוּקִין דְּכֻלָּא, וּבְחֻדְוָה, מְנַהֲירוּ עַלְאַה.
 תָּא חֲזִי, מִשְׁה יְדַבֵּר, דְּכְתִיב, (שיר השירים א) הִנֵּה
 יָפָה רַעֲיָתִי, וְכְתִיב (שיר השירים ד) כַּחוּט הַשָּׁנִי
 שְׁפָתוֹתַיךְ. וְהֶאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל, דְּכְתִיב, (שיר
 השירים א) הִנֵּה יָפָה דוּדֵי אֶף נְעִים, וְכְתִיב (שיר
 השירים ה) שְׁפָתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפוֹת מוֹר עוֹבֵר.

בְּשִׁנְדְּבָקוֹת נְשִׁיקוֹת בְּנְשִׁיקוֹת זֹו
 עִם זֹו, וְעַל כֵּן כְּתוּב, (שיר השירים א)
 יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. אִין
 נְשִׁיקוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה וְאַהֲבָה אֲלָא
 כְּשִׁנְדְּבָקִים זֶה בְּזֶה פֶּה בְּפֶה, רוּחַ
 בְּרוּחַ, שְׂאֵז רוּחִים זֶה עִם זֶה
 בְּתַפְנוּקֵי הַכֹּל, וּבְשְׂמֻחָה, מֵהָאוֹר
 הָעֲלִיּוֹן.

בָּא וּרְאֵה, מִשְׁה יְדַבֵּר - שְׁכְּתוּב
 (שם ד) הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי, וְכְתוּב
 כַּחוּט הַשָּׁנִי שְׁפָתוֹתַיךְ. וְהֶאֱלֹהִים
 יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל - שְׁכְּתוּב (שם א) הִנֵּה
 יָפָה דוּדֵי אֶף נְעִים, וְכְתוּב (שם ה)
 שְׁפָתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפוֹת מוֹר
 עוֹבֵר.

הַרוּחַ הַזֶּה, נִמְסְרוּ בְּיָדָהּ כָּל
 הַסּוּדוֹת שֶׁל אוֹתָן הַנְּשִׁמוֹת
 הָעֲלִיּוֹנוֹת שְׂמַעוֹרְרִים תְּשׁוּקָה שֶׁל
 אַהֲבָה שְׂלִמְעֵלָה וּמִטָּה כְּאַחַד.
 אוֹתָן נְשִׁמוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, כְּמוּ רַבִּי
 עֲקִיבָא וְחַבְרִי, שְׂאֵלָה לֹא נִקְרְבוּ
 לְרַחֵץ בְּנֶהַר דִּינּוּר כְּמוּ שְׂשֵׁאֵר
 הַנְּשִׁמוֹת רוּחָצוֹת שֶׁם וְעוֹבְרוֹת
 בוּ, וְהָרִי בְּאַרְנוּ.

(בא ור'אה) הַרוּחַ הַזֶּה מוֹצִיָּא
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר אוֹרוֹת, וְכֻלָּם עוֹמְדִים
 בְּסוּד פַּתַּח הַרוּחַ הַזֶּה. בְּאַרְבַּעַת
 צְדָדֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים אַרְבַּעַת
 אוֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים שְׂשׁוּלְטִים
 לְאַרְבַּעַת צְדָדִים. בְּצַד הַדְּרוֹם
 עוֹמֵד אוֹר עֲלִיּוֹן אֶחָד, הַיְמִין שֶׁל
 כָּל הָעוֹלָם, שְׁהָרִי מְמַנּוּ מִתְחִילִים
 יִשְׂרָאֵל לְהֶאֱחָז בְּסוּד הָאֲמוּנָה,
 וְהוּא מִיכָאֵל, רַב כַּח שֶׁל הָאוֹר
 הָעֲלִיּוֹן, שְׂיִוְרֵד מִצַּד הַדְּרוֹם,
 שְׂשֶׁם הָאוֹר עוֹמֵד בְּחֻזְקוֹ.

הַמִּיכָאֵל הַזֶּה, אוֹר הַיְמִין,
 הָאֲפּוֹטְרוֹפּוֹס הַגָּדוֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל.
 מִשׁוּם שְׂכַאֲשֵׁר עוֹמֵד הַצַּד הָאַחַר
 לְהַשְׁטִין עַל יִשְׂרָאֵל, אֲזַ מִיכָאֵל
 טוֹעֵן כְּנֶגְדּוֹ, וְנַעֲשֶׂה סְנַגּוֹר עַל
 יִשְׂרָאֵל, וְהֵם נִצְלִים מֵאוֹתוֹ
 הַקְּטַגּוֹר שֶׁל בְּעֲלֵי שְׁנֵאת יִשְׂרָאֵל.

הָאִי רוּחָא, אֲתַמְסְרוּ בְּיָדֵיהּ, כָּל רְזִין דְּאִינוּן
 נְשִׁמְתִין עַלְאַין, דְּמִתְעָרִי תִיאוּבְתָא
 דְּרַחֲמֵי דְלְעִילָא וְתַתָּא כְּחַדָּא. אִינוּן נְשִׁמְתִין
 עַלְאַין, כְּגוֹן רַבִּי עֲקִיבָא וְחַבְרִי, דְּאֵלִין לֹא
 אֲתַקְרִיבוּ לְאַסְתַּחֲאָה בְּנֶהַר דִּינּוּר, כְּמָה דְשֵׁאֵר
 נְשִׁמְתִין אֲסִתְחִיין תַּמָּן וְעָבְרוּ בֵיהּ, וְהָא
 אוּקְיָמְנָא.

(תָּא חֲזִי), רוּחָא דָּא, אֲפִיק תְּרִיסַר נְהוּרִין, וְכֻלְהוּ
 קַיִימֵי בְּרִזָּא דְתַחֲוֹת הָאִי רוּחָא. בְּאַרְבַּע
 סְטְרִין דְעֵלְמָא, קַיִימִין אַרְבַּע נְהוּרִין עַלְאַין,
 דְשִׁלְטִין לְאַרְבַּע סְטְרִין. בְּסְטְרָא דְדְרוֹם,
 קַיִימָא חַד נְהוּרָא עַלְאַה יְמִינָא דְכָל עַלְמָא,
 דְהָא מְנִיָּה שְׂרָאן יִשְׂרָאֵל לְאַתְאַחַדָּא בְּרִזָּא
 דְמֵהִימְנוּתָא, וְאִיהוּ מִיכָאֵל, רַב חֵילָא דְנְהוּרָא
 עַלְאַה, דְנַחֲתָא מִסְטְרָא דְדְרוֹם, דְתַמָּן נְהוּרָא
 קַיִימָא בְּתוּקַפִּיהּ.

הָאִי מִיכָאֵל, נְהוּרָא יְמִינָא, אֲפּוֹטְרוֹפּוֹסָא רַבָּא
 דְיִשְׂרָאֵל. בְּגִין, דְכַד סְטְרָא אַתְרָא קַיִימָא
 לְאַסְטָאָה עַלְיָיהוּ דְיִשְׂרָאֵל, כְּדִין מִיכָאֵל טוֹעֵן
 עַמִּיָּה, וְאַתְעָבִיד סְנַיְגוּרִיא עַלְיָיהוּ דְיִשְׂרָאֵל,
 וְאַשְׁתַּזְכֵּן מֵהוּא קְטִיגוּרִיא דְמֵאֲרִי בְעֵלִי
 דְכְבוּ דְיִשְׂרָאֵל.